

thi jeg finder, at naar man er sig bevidst, at man ikke har brugt en saadan paastaet Ytring, skal man ikke tage sig en saadan Paastand af et enkelt Medlem, saa nær. Men det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgfreds (Holm) gjentog den siden i den Form, hvori det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds havde tillagt mig den. Men overfor Gjentagelsen af den paany af et andet Medlem finder jeg mig dog foranlediget til at modsig den. Jeg har naturligtvis aldrig sagt, at jeg holdt paa Stamstutteriet af den Grund, at de ledende Mænd i min Valgfreds holdt paa det; mine Grunde dertil nævnte jeg ogsaa kortelig før og udviklede allerede ifjor ved Finantslovens Behandling, og jeg skal ikke gjentage dem her. Men hvad jeg sagde, var rettet imod et æret Medlem, der havde yttret, at der hos Valgfredsene var en overordentlig stor Tilbøielighed til at faae det nedlagt. Imod dette paabe- raabte jeg mig, hvad der var blevet udtalt i min Valgfreds. Jeg kunde for at udtrykke det Samme ogsaa have paaberaabt mig et Andragende, der i sin Tid indkom fra Be- hoere i Frederiksborg Amt om at beholde Stutteriet, og jeg kunde ligeledes have paaberaabt mig andre Andragender fra andre Egne af Landet, som man ved at efterlaae Sagens tidligere Gang vil finde anførte i Rigsdags- tiden. Jeg kunde ogsaa ganske kort have sagt, at det ikke var blandt Bælgerne, man havde saa meget imod Stutteriet, thi idetmindste i mine Dine er det ikke der, men snarere andre Steder, at Stamstutteriets Nedlæggelse er en Kjøphest.

Indenrigsministeren: Jeg vil sige, at jeg troede, jeg havde fortjent Tak, fordi jeg har fremlagt dette Lovforslag, idet jeg mener derved at have fyldestgjort de væsentligste af de Fordringer, der ere stillede fra dette Thing, uden at være nødsaget til at bryde med en anden Fordring, der er ligesaa beret- tiget som hine, nemlig at Stutteriet ikke skal ødelægges. Hvad er det, man hidtil har havt imod Stutteriet? Det er væsentlig det, at det koster for meget, og at der er Stats- drift, men trods de Bemærkninger, det ærede

Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valg- freds (C. B. Rimestad) fremførte om Mini- sterens Stilling efter dette Lovforslag, tillader jeg mig dog at mene, at der ikke deri er Tale om Statsdrift, ligesom det er en uimodsigelig Kjendsgjerning, at der ikke her kræves Offre af Statskassen, som paa nogenjomhelst Maade staae i Forhold til, hvad der tidligere har væ- ret krævet. Jeg skal blot her leilighedsvis udtale, at naar det ærede Medlem for Kjø- enhavns Amts 3die Valgfreds (A. Hage) har fundet en Uoverensstemmelse mellem min tid- ligere Stilling og dette Lovforslags Fremkomst, glemmer han aldeles, at der, dengang jeg tilraa- dede at stryge Stutteriet, var Spørgsmaal om at stryge det paa Finantsloven, hvormod der ikke forelaa en saadan Udvei som den, der her foreligger, og han vil finde, at min Tanke, da Sagen blev behandlet i Udvalget, ogsaa dengang var, at, hvis man kunde faae private og paalidelige Folk til at overtage Stutteriet, var det den bedste Udvei. Dette ansaaes ogsaa dengang almindelig for at være en heldig Udvei, og den anbefalede af en Mand, der nu ikke mere er Medlem af denne Forsamling, men som ellers jævnlig paafalbes i denne Sal. Han tilraadede at komme tilrette med et privat Interesseselskab og at see at faae det til at overtage Stutteriet. — Jeg mener, at det er Feil at tilintetgjøre det, der er tilbage af Stutteriet, og mine Grunde dertil ere følgende: Jeg anseer det for at være en Kjendsgjerning, at Landets Hesteavl, om man end ikke i Almin- delighed kan sige, at den er gaaet tilbage, i alt Fald er gaaet tilbage i visse Retninger, forsaavidt som den ikke mere tilfredsstiller de Kjøbere, der ville betale gode Priser for Heste. Dette ligger mindre i Racen end i hele den Maade, hvorpaa Hestene bruges. Hvilken Heste- race de Herrer end ville tage, vil Hesten, naar man Nar ud og Nar ind, Slægt ud og Slægt ind bruger den til svær Trækbrug, blive en tung, forover hældende Hest, som vil forplante disse Egenheder til sit Afkom, og det er væsentlig dette, der gjør, at vore Heste ikke ere stiftede til Lyrus- og Ridebrug — dog dette skal jeg lade ligge her —, at de ikke ere stiftede til Cavalleribrug, og at de ikke længere ere den